

«Υφιστάμεθα καταστολή από την οθόνη της τηλεόρασης»

«Τα ένστικτά μας από τη μια και οι επιθυμίες μας από την άλλη υφίστανται ουσιαστικά καταστολή από την οθόνη της TV. Καταστολή με την έννοια αυτής που υφιστάμεθα στον προθάλαμο του χειρουργικού τραπεζιού.

Μιχάλης Μεϊμάρης,
καθηγητής στο
Τμήμα ΜΜΕ του
Πανεπιστημίου
Αθηνών

Πρόκειται για νάρκωση, στην ουσία για ποδηγέτηση, η οποία μας κάνει να μπορούμε να συνεχίσουμε τη ζωή μας, την καθημερινότητά μας χωρίς να βγαίνουμε όλοι στον δρόμο γι' αυτά που συμβαίνουν», σημειώνει ο Μιχάλης Μεϊμάρης, καθηγητής στο Τμήμα ΜΜΕ του Πανεπιστημίου Αθηνών και διευθυντής στο Εργαστήριο Νέων Τεχνολογιών.

* Με ποιον τρόπο γίνεται αυτή η καταστολή;

* «Πρώτον με την υπερπροσφορά υπό τη μορφή θεάματος ακόμη και των ειδήσεων και δεύτερον με την παράλειψη. Πίσω και από τα δύο αυτά κρύβεται η λέξη επιλογή. Δηλαδή τι θα δείξω και τι όχι. Και η επιλογή αυτή υπακούει αφ' ενός στην εμπορικότητα και αφ' ετέρου σε διάφορες, πολιτικού τύπου, σκοπιμότητες ή συστημικού τύπου, για τη διατήρηση δηλαδή της καθεστυκίας τάξης. Κάπου είδα τις προάλλες γραμμένο το σύνθημα "Δεν πληρώνω". Αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα ο κόσμος υποφέρει και η αντίδρασή του σ' αυτό είναι να βρει τέταρτη ή πέμπτη δουλειά, γιατί έχει ήδη δεύτερη και τρίτη, για να τα βγάλει πέρα. Πέρα από τις επίπλαστες ανάγκες υπάρχουν και αυτοί που έχουν πραγματικές ανάγκες να καλύψουν. Αυτοί, λοιπόν, δεν βγαίνουν στον δρόμο να διεκδικήσουν, να απαιτήσουν, κοιτάει ο καθένας να δει πώς θα λύσει προσωπικά το πρόβλημά του. Δεν υπάρχει μια προσπάθεια συνενώσεων ανθρώπων σε κοινούς σκοπούς. Αυτό το ο "καθένας για την πάρτη του" είναι που προβάλλουν καθημερινά τα σίριαλ, οι ειδήσεις, τα τηλεοπτικά παράθυρα.

»Ασχολούμαστε καθημερινά με τόσα θέματα που την επομένη έχουν ξεχαστεί ή ακόμα χειρότερα με θέματα που, ενώ μας απασχόλησαν επί μήνες, ξαφνικά κάνουν (και κάνουμε) σαν να μην υπάρχουν. Τελικά αν και δεν είμαι των παραμυθιών αυτό το "Ο βασιλιάς είναι γυμνός" μού έρχεται στον νου καθημερινά. Είναι τέτοια η

αυταπάτη, είναι τόσο απίστευτα αυτά που λέγονται και το σίγουρο είναι ότι πέρα από τις ευθύνες που όλοι έχουμε, το ψάρι έχει κεφάλι και απ' το κεφάλι βρωμάει».

«Στην πραγματικότητα οι ειδήσεις, θα πει ο κ. Μειμάρης, έχουν γίνει θέαμα. Με την έννοια αυτή όταν κλείσω την τηλεόραση, αυτό που είδα νιώθω ότι δεν με αφορά. Όπως στο θέατρο. Μπορεί να δω μια παράσταση πολύ καλή, να βρω σ' αυτήν πράγματα που με αφορούν, που έχουν συμβεί στην προσωπική μου ζωή, μπορεί να συγκινηθώ, να κλάψω αλλά όταν κλείσει η αυλαία και γυρίσω σπίτι, πάει, τελείωσε. Λέω ήταν θέαμα, δεν είναι η ζωή μου. Αυτό μπορεί να δημιουργήσει καταστολή. Ετσι συμβαίνει και με την τηλεόραση, την κλείνουμε, λέμε πως όλα πάνε καλά και πέφτουμε για ύπνο».

* Γιατί πιστεύετε ότι η απεργία πείνας των κρατουμένων στις φυλακές δεν «έπαιξε» στα δελτία των οκτώ;

* «Είναι μια πληγή αρκετά κοντινή. Δεν συνέβη στις φυλακές του Αμπού Γκράιμπ, αλλά στον Κορυδαλλό που είναι δίπλα μας και έχει γίνει μάλιστα ένα προάστιο που σήμερα κάποιοι πάνε και τρώνε, πάνε σε μπαράκια. Πώς να πεις ότι κάποιοι ράψαν τα στόματά τους; Κάτι τέτοιο βλάπτει το σύστημα. Δείχνει ότι τίποτα δεν πάει καλά, ότι όποιο κομμάτι του τραπεζομάντιλου και να σηκώσεις, που λέγεται Ελλάδα, βρίσκεται από κάτω βρωμιά και οπωσδήποτε αυτά τα θέματα δεν είναι ευχάριστα. Η τηλεόραση επιλέγει να δείχνει πράγματα που δεν κουράζουν, δεν δημιουργούν προβληματισμό και προβλήματα στους τηλεθεατές, έτσι ώστε αυτοί να παραμείνουν εκεί περιμένοντας τη συνέχεια και στο μεταξύ να δουν τη διαφήμιση, στην οποία είναι πουλημένη η τηλεόραση».

ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ - 06/12/2008